

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 6

IN NEDERLAND 50 Ct.

Lees in dit nummer :
TWEE VOLLEDIGE TEKENVERHALEN
en de kroniek Expo

STEVE WARSON
INDIANAPOLIS

oortgezet.)

N DE ZAK

Ziehier één van de 300 modellen uit de vermaarde verzameling

ZIEN & WETEN

die je de geschiedenis van het verkeer vertelt aan de hand van prachtige chromo's. Deze, technisch volledig verantwoorde tekeningen zijn prachtige tafereeltjes (formaat 13x20 cm).

Reeks 4 Chromo 19
PLATBOOMD VLAAMS VAARTUIG UIT DE XVᵉ EEUW
Deze vaartuigen uit de Middeleeuwen durfden al de gevaren van de hoge zee trotseren. Aan avonturen ontbrak het op zo'n schip niet!

Verkrijgbaar per reeks van 6, in ruil voor 100 Kuifje's punten.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ZEEVAART (Van de oorsprong tot 1700). 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART - (Van de oorsprong tot 1914). 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART - (Van 1940 tot 1945). 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE AUTOMOBIEL - (Van de oorsprong tot 1900). 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTSCHEPEN - (Van de oorsprong tot de luchtvaart). 6 reeksen beschikbaar. 4 andere in voorbereiding.

Al deze chromo's kan je inlijsten of er je studieboeken mee illustreren, of ze classeren in een van onze ... albums.

ALBUMS

ZEEVAART Deel I
gecartonneerd : 40 F.
luxe uitgave : 60 F.
LUCHTVAART Deel I
gecartonneerd : 50 F.
luxe uitgave : 60 F.
LUCHTVAART Deel II
gecartonneerd : 50 F.
AUTOMOBIEL Deel I
gecartonneerd : 50 F.
luxe uitgave : 60 F.

TE KOOP :

★ In de KUIFJE'S WINKEL Lombardstraat, 24, Brussel.
★ In alle warenhuizen « A L'INNOVATION ».
★ Door storting van het bepaalde bedrag op P.C.R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE
Dienst T
Lombardstraat, 24 — Brussel.

EEN MOEDIGE JONGEN

In een dagblad dat te Stanleystad, in Belgisch Congo, verschijnt, hadden we volgend bericht gelezen: « Toen Frans T., tien jaar oud, zijn jonge vriend Guy H. in het zwembad van Kakoniwe zag vallen, sprong hij, zonder zich de tijd te gunnen zijn kleren uit te trekken, in het water, om zijn kameraad te redden. Hij slaagde er in hem op te pikken toen die reeds voor de tweede maal boven kwam.

Wij hebben onmiddellijk kontakt genomen met de jongen, Frans T., om hem te feliciteren en hem een abonnement op « Kuifje » aan te bieden ten teken van vriendschap.

Hij heeft ons geantwoord : « Ik ben reeds lezer van « Kuifje » sinds verschillende jaren, evenals vader, en mijn broers en zusjes. Beste dank, Kuifje ! »

Is het niet sympatiek te vernemen bij het gelukwensen van die jonge redder dat hij reeds sedert lang « Kuifje » leest?

We gaan er fier op talrijke vrienden te tellen in alle werelddelen en vooral flinke jongens zoals Frans !

Kuifje

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JEAN-PAUL VAN LEUVEN, Oude Liersebaan, 189, Mechelen, *vraagt korrespondenten uit alle landen van de wereld. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans en Engels. Jean-Paul houdt van zwemmen, atletiek, vliegtuigen, postzegels en lektuur.*

CHRISTINE DEVOS, Ruiseledesteenweg, 1A, Tielt (West Vlaanderen), *zoekt een pennevriendin in Nederland van 13 à 14 jaar. Christine houdt van zwemmen en lektuur. Zij zal alle brieven beantwoorden.*

JOZEF BOELAERT, Emile Van Elewijckstraat, 52, Wemmel, *is veertien jaar oud en wenst te korresponderen met Kuifjeslezers van 13 à 15 jaar, uit het buitenland. Jozef houdt van aardrijkskunde, historische en wetenschappelijke dokumentatie (verzekerd antwoord voor liefhebbers van dokumentatie).*

ROGER LOWIE, Menensteenweg, 127c, Rumbeke, *is veertien jaar oud en studeert aan het Koninklijk Ateneum te Roeselare. Hij zou graag korresponderen met Kuifjeslezers van 11 à 18 jaar. Roger verzamelt postzegels, prenten en postkaarten.*

CHRISTINA GOETHALS, Fonteinstraat, 33, Okegem (Ninove), *zou graag willen korresponderen met Kuifjeslezeressen uit alle landen.*

PAUL TAEYMANS, Kroonstraat, 171, Borgerhout-Antwerpen, *negen jaar oud, zou graag in het Nederlands korresponderen met een Kuifjeslezer van 9 à 12 jaar uit om het even welk land.*

GABY TAEYMANS, Kroonstraat, 171, Borgerhout-Antwerpen, *vijftien jaar oud, zoekt in kontakt te komen met een lezeres van 14 à 17 jaar, liefst uit de Verenigde Staten, Canada of Frankrijk. Verzekerd antwoord.*

ERNST VAN KINS, Van Eesterensingel, 29, Alblasserdam (Nedreland), *zou willen korresponderen met Kuifjeslezers van 17 à 18 jaar.*

WILLY DE WITTE, Moerkerkesteenweg, 278, Sint-Kruis-Brugge, *verwacht brieven van pennevrienden.*

JEANNE KOV SIAN ING, Dji Gondangdia Lama, 1A, Djakarta 3/14 (Indonesia) *is elf jaar oud en zou willen korresponderen met Europese jongens en meisjes in het Nederlands van 11 tot 13 jaar.*

SIMONNE DUBOIS, Frans Hensstraat, 61 Antwerpen, *zou graag korresponderen met meisjes uit alle landen in het Frans, Engel. of Nederlands. Simonne verzamelt postzegels houdt van boeken, sport, film en is 14 jaar oud.*

DANIELLE DEWAEL, Schotelstr., 57, Diest, *zoekt een korrespondentievriendin in Engeland, de Verenigde Staten, China, Frankrijk of Amerika. Zij houdt van sport, en haar voornaamste hobby is tekenen. Men schrijve haar in het Nederlands of in het Frans.*

ALFRED D'ARNAUD, Melis Stokelaan, 63, Den Haag (Nederland), *dertien jaar oud, zou willen korresponderen met een jongen of een meisje van 12 à 13 jaar uit Zuid Afrika. Alfred verzamelt postzegels en suikerzakjes en fotografeert en leest zeer graag.*

MONICA VAN MALDER, Balenseweg, 28, Sint-Gillis (Dendermonde), *verlangt te korresponderen met een meisje van 16 à 17 jaar uit Frankrijk, liefst een studente.*

LENA DE SOETE, Felix D'Hoopstraat, 122, Tielt (West Vlaanderen), *is bijna dertien jaar oud en zou graag korresponderen met een meisje uit om het even welk land. Ze zal alle brieven beantwoorden. Lena houdt van zwemmen, turnen en lektuur.*

HILDE IMPE, Deken Darraslaan, 9, Tielt (West Vlaanderen), *zou graag korresponderen in het Nederlands met een meisje van dertien jaar. Hilde houdt van zwemmen en lezen.*

JACQUES ABRAHAMS, veertien jaar oud, *zou graag korresponderen met een jongen van zijn leeftijd uit Duitsland, Zweden, Suriname, Belgisch Congo, Indonesia of Nieuw Guinea. Jacques verzamelt en ruilt postzegels en woont in de* Suringarstraat, 9, Den Haag (Nederland). *Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans, Duits of Engels.*

NANNY VERWEY, Voltastraat, 79, Hilversum (Holland), *zoekt een Zwitserse korrespondente van ongeveer vijftien jaar. Nanny verzamelt foto's van filmvedetten en houdt veel van lektuur.*

THEO DE WOLF, Prins Leopoldstraat, 35, Sint-Kruis-Brugge, *zou graag korresponderen in het Nederlands of in het Frans met Kuifjeslezers uit Zwitserland, Frankrijk, Canada maar, bij voorkeur uit Nederland.*

Heb je reeds het laatste album van de AVONTUREN VAN CHICK BILL ?

KO - KLOX - KLAN

Prijs : 49,— F.

De volgende titels zijn nog steeds voorhanden in deze reeks :

CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE
DE KAT ZIT IN DE ZAK
KID ORDINN KOMT IN OPSTAND
DE ZONDERLINGE CASY-MOTO
DE PIJPEKOP

Te koop bij alle boekhandelaars !

EEN NIEUWE KUIFJE'S CLUB TE ANTWERPEN

FREDERIK VAN HOECK, Lange Beeldekensstraat, 187, Antwerpen, **heeft het dapper besluit genomen een nieuwe Kuifje's club op te richten. Jongens uit zijn school en omgeving worden verzocht zich met Frederik in verbinding te stellen.**

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

HET HUIS VAN DE STERKSTE

Op het ogenblik dat Chick Bill en Kid Ordinn de Dry Bourbon-ranch willen verlaten, duiken de cowboys van de ranch op en onze vrienden worden gevangen genomen...

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG

(Wordt voortgezet.)

Lees de albums : « KID ORDINN KOMT IN OPSTAND », « DE ZONDERLINGE CASY MOTO » en « DE KAT ZIT IN DE ZAK »

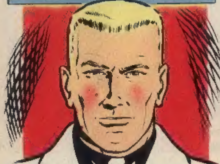
DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

Een grote match voor de titel van de beste racer ter wereld zal geleverd worden in Argentinië tussen Michel Vaillant en Warson. Bij zijn aankomst maakt Michel kennis met zijn rivaal...

Warson is een man met persoonlijkheid... Hij kijkt recht in de ogen van Michel...

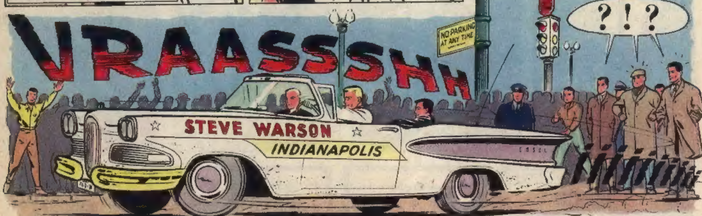

Met een knallende motor en piepende banden start Warson.

De Fransen zijn er nog niet van bekomen. Hoe is het mogelijk dat een sportsman, dat een kampioen als Warson zich zó grof kan gedragen ?... George Leaford tracht hen een verklaring te geven...

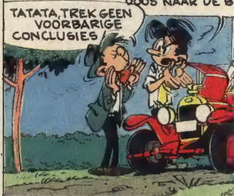

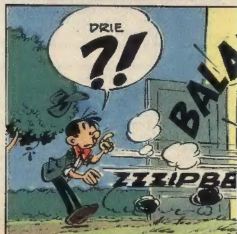
(Wordt voortgezet.)

Ton

DAAR HEB JE 'T
KRRR KRRR
PUF

DIE KAR WEIGERT OOK MAAR EEN
VOORUIT TE RIJDEN. IK GELOOF DAT
DOOS NAAR DE B
TATATA, TREK GEEN VOORBARIGE CONCLUSIES!

OPGELET, ALS IK JE EEN TEKEN GEEF DAN SCHAKEL JE IN, MAAR JE GEBRUIKT DE KOPPELING PAS ALS IK HET ZEG!
GELOOF JE DAT... ?

DRIE
?!
ZZZIPBE

EGTUIGEN

STRAALVLIEGTUIGEN VOOR DE RUSSISCHE LUCHTLIJNEN

DE kleine en de grote Spoetnik hebben de verwezenlijkingen van de Sovjet-Unie op luchtvaartgebied enigszins naar de achtergrond gedrongen. Het is nochtans de moeite waard ze even aan te stippen. Allereerst de **TU-104A** met twee straalmotoren, de **TU-110** met 4 straalmotoren, de turboprops **Oekraïne** en **Moskou**, alle vier bestemd voor civiele doeleinden. Daarbij komt nog de **Tu-114**, het grootste commerciële vliegtuig ter wereld en de grootste helikopter, de **Mi-6**.

VIJFTIG « TUPOLEV 104 » WORDEN INGEZET

DE **Tu-104 A** is beslist het best gekende van deze nieuwe toestellen, laatste versie van de **Tu-104.** Twee jaar geleden verliet dit toestel de fabriek en thans heeft de Aeroflot, de nationale compagnie voor luchttransport van de Sovjet-Unie, reeds vijftig van deze toestellen ingezet. Zij vliegen o.m. op de lijn Moskou-Kopenhagen. De **Tupolev 104** is een broertje van het bombardementsvliegtuig met straalmotoren, de **Tu-16 « Badger ».** Zijn twee straalmotoren hebben ieder een stuwkracht van 8.000 kg, dat is ongeveer het dubbele van de Engelse en Amerikaanse straalmotoren. De **Tu-104** is zeer mooi, de lijn is elegant en werkelijk geslaagd. Van binnen ziet dit toestel er echter enigszins uit als onze spoorwagens eerste klasse van 1900. De **Tu-104** heeft een kruissnelheid van 800 km per uur, een maximum snelheid van 1.000 km per uur en kan 70 passagiers aan boord nemen. In 1958 zal dit toestel Moskou met Brussel verbinden in iets meer dan vier uren.

RADAR IN DE NEUS

DE twee jongste aanwisten van de familie Tupolev zijn de **Tu-110** en de **Tu-114 Russia.** De eerste is eigenlijk een vergrote **Tu-104,** maar dan uitgerust met vier reaktoren die minder krachtig zijn dan de twee straalmotoren van de **Tu-104.**

De **Tu-114** is het grootste commerciële vliegtuig ter wereld. Het is een toestel met schroefturbines, d.w.z. straalmotoren die schroeven aandrijven. De kracht van die vier motoren is gelijk aan 12.000 motoren van een 4 PK Renault. Dit vliegtuig kan met 220 passagiers aan boord zonder tussenlanding van Moskou naar New York vliegen. De Russen zeggen dat dit toestel zo goedkoop is dat het met de spoorweg kan wedijveren.

De **Tu-110** met vier straalmotoren is langer dan de **Tu-104** en zijn pijlvormige vleugel is wat groter. Alle Tupolev-toestellen hebben een neus in glas voor de navigator, iets waarop geen andere civiele vliegtuigen kunnen bogen. Achter deze doorschijnende neus staat een radar. De **Tu-110** zal men op de wereldtentoonstelling te Brussel in het Sovjet-Russisch paviljoen kunnen bewonderen.

Twee andere transportvliegtuigen met schroefturbines deden hun intreden op de vlieghaven van Moskou, de **Ilyusjin Il-18 Moskou** en de **Antonov An-10 Oekraïne.** De **Moskou** gelijkt op de **Lockheed Electra** en de **Vickers Vanguard.** Een radarneus vervangt hier de glazen navigatiekooi van de Tupolev. Dit vliegtuig kan uitstekend vliegen op drie en zelfs op twee motoren. De **An-10** werd gebouwd voor goederentransport. Het heeft een oprit in de staart welke toelaat met rijtuigen in het toestel binnen te rijden.

De **Il-18** en de **An-10** hebben geen betonnen startbanen nodig en zij kunnen op primitieve en kleine vlieghavens landen.

DE GROOTSTE HELIKOPTER TER WERELD

SEDERT het einde van de oorlog hebben de Russen een uitgebreide gamma van helikopters gebouwd, van de **Ka-8**, die niets meer is dan een vliegende zetel met een rotor aangedreven door een motor van 27 PK, tot de nieuwe luchtreus, de **Mi-6**.

De **Mi-6** is de grootste helikopter ter wereld. Om zijn reusachtige schroef aan te drijven, kreeg hij twee reaktoren van ieder 6.000 PK. Hij kan 120 personen vervoeren en kan 12 ton tot op een hoogte van 2.600 m voeren in 23 minuten. De Russen willen deze militaire helikopter inzetten op sommige lijnen van de burgerlijke luchtvaart. Herinneren we er even aan dat de helikopters **3-58**, die Brussel met Parijs verbinden, slechts 12 passagiers kunnen vervoeren. Dit is het tiende dus van de **Mi-6**.

Dit alles zijn prachtige realisaties. De burgerlijke luchtmacht van de U.S.S.R. heeft haar laatste woord nog niet gesproken.

de confidenties van een FIAT 1100

Zijn vader, een jonge en sympatieke man, en zijn elegant geklede moeder kwamen wat dichter bij me staan...

Mijn harmonieuse lijnen en de kleur van mijn carrosserie vielen onmiddellijk in hun smaak...

De blik die de dame haar man toewierp was sprekend...

Ik voelde dat er over mijn lot beslist werd. De man was echter nieuwsgierig. Hij lichtte de motorkap op en men moest hem alles uitleggen.

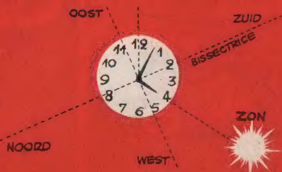
Hij kende iets van motoren, dat merkte ik dadelijk. Hij was zeer tevreden en hij besloot met mij een proefrit te maken...

5

(Wordt voortgezet)

Verlies het noorden niet!

VERONDERSTELLEN we een ogenblik dat je verdwaald bent en dat je je wilt oriënteren. Wat doe je dan? Je neemt een kompas, maar het is zelden dat iemand met een kompas rondwandelt, waar of niet? Een uurwerk heeft echter iedereen en met een uurwerk kan men zich oriënteren. Je neemt je uurwerk in de hand en je draait het zodanig dat de kleine wijzer naar de zon gericht is. Trek nu in verbeelding een lijn die het centrum van de wijzerplaat verbindt met het punt dat de middag aanwijst. De bissectrice van de hoek, gevormd door deze ingebeelde lijn en de kleine wijzer van je uurwerk, geeft je de zuidelijke richting. Eens zo ver, kan men de andere richtingen makkelijk bepalen.

Het uur aangeduid op deze wijzerplaat heeft geen belang. Het is slechts een voorbeeld. De positie van de grote wijzer speelt geen rol.

Signor SPAGHETTI MUZIKANT door ATTANASIO

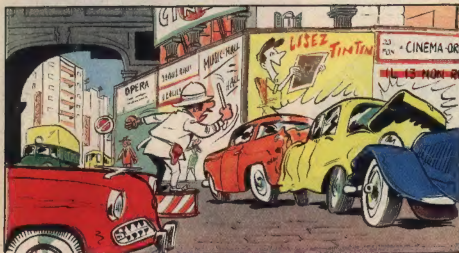

PAM !

Waar is het ?...
Waar is het ?..

Ben je gek , zeg ?
Pardon !

Ik nam je voor een hert !
Jammer dat hij een geweer heeft, anders zou ik een hartig woordje met hem gesproken hebben !

BRAAAA !

BRAAA

He , ik dacht dat het een hert was . . .

Thuis zal ik ongestoord kunnen spelen . . .

BRAAAA

?!
TOK
TOK
TOK

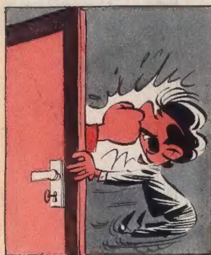

Volgende week : ALFONS, STEWARD.

ALLEN NAAR DE EXPO

BRUSSEL WORDT EEN GROOT MUSEUM

WAT is Kunst ? Neen, wij willen je geen strikvraag stellen. In de loop der tijden heeft men over deze vraag reeds heel wat geredetwist en het debat is nog lang niet gesloten. Integendeel, soms heeft men de indruk dat het nog maar pas begint. Kunst is echter een universele taal. Iedereen heeft bewondering voor de doeken van de Vlaamse Primitieven, houdt van de « Gioconda » van Leonardo da Vinci en weet de Japanse tekeningen op zijde of rijstpapier te waarderen. Het is nog niet zo heel lang dat wij mensen van de XXᵉ eeuw weten dat onze verre voorouders, die in grotten woonden, ook kunstenaars waren, dat zij tekenden en schilderden op een wijze die men kan vergelijken met de moderne werken van bv. een Pablo Picasso.

En, er is de muziek.

De muziek is een universele kunstuiting, wat nog niet betekent dat alle volkeren dezelfde muziek hebben of dezelfde muziek op dezelfde wijze aanvoelen.

In de Wereldtentoonstelling te Brussel zal er een grote plaats geruimd worden voor de Kunst. Bijna alle landen van de wereld hebben hun schilders en beeldhouwers aan het werk gezet om voor hun paviljoenen enkele prachtige stukken te maken. Voor het paviljoen van Zwitserland bv. zal er een reusachtige, gebeeldhouwde hand staan, waarvan wijsvinger en middelvinger omhoog zijn geheven voor de eed. Die eed is immers het symbool geworden van de republiek Helvetia. Het is de eed van de vier kantons die zich te Rütli in 1291 onafhankelijk maakten. De Wereldtentoonstelling te Brussel wordt dus een museum van fraaie meesterwerken uit de vier windstreken.

De beste orkesten en de beroemdste dirigenten zullen uitgenodigd worden om tijdens de meesterwerken van componisten van alle nationaliteiten uit te voeren.

HET EERSTE VLIEGDEKSCHIP SEDERT DE OORLOG IN FRANKRIJK GEBOUWD :

DE Clemenceau

HET vliegdekschip is het belangrijkste stuk van het militair vlootescader. Sedert de laatste oorlog beschikte de Franse marine nog slechts over drie schepen van dit type : de « Arromanches », de « La Fayette » en de « Bois-Belleau ». Twee grote moderne vliegdekschepen werden thans op stapel gezet. Het zijn de « Clemenceau », die te Brest gebouwd wordt, en de « Marechal Foch », die te St-Nazaire in het droogdok ligt.

Op 21 december van vorig jaar liep de « Clemenceau » te Brest van stapel. Dit wil echter niet zeggen dat hij helemaal afgewerkt is. Dit vliegdekschip is 257 m lang, 46 m breed, heeft een tonnemaat van 27.000 ton en zijn twee machines ontwikkelen in het toaal 120.000 P.K. Zijn snelheid bedraagt twee en dertig knopen per uur.

De « Clemenceau » zal uitgerust worden met zestig straalvliegtuigen. Dertig van deze toestellen zullen plaats vinden op de startbrug, terwijl de anderen bij middel van twee liften in een loods, die 152 m lang en 24,5 m breed is, zullen ondergebracht worden.

Ieder vliegdekschip krijgt acht stukken geschut van 100 mm die een schot per sekonde kunnen lossen. Ze hebben een bemanning van 2.000 koppen aan boord.

Op bladzijde 15 van dit nummer krijg je enkele gegevens over een ander modern vliegdekschip : de « Forrestal ».

KUIFJE vertelt je...
De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

DE HONDERDJARIGE OORLOG EN DE BURGERS VAN CALAIS

OM de Honderdjarige oorlog vanuit militair standpunt enigszins te begrijpen, moet men iets afweten over de legers die tegenover elkaar stonden. Het Britse leger had puike boogschutters en bovendien flinke soldeniers gewapend met een korte, platte, vaak driehoekige en puntige degen. De ruiters waren gedrild en tuchtvol. Het Frans leger beschikte over ietwat logge Genuese boogschutters en een ruiterij, heroiek maar zonder discipline. De ruiters gehoorzaamden niemand !

1. - CRECY

DERTIEN HONDERD ZES EN VEERTIG. Het leger van Edward III ontmoette dit van Philips VI dat veel talrijker was en moest wijken. De Britten verschansten zich te Crécy op de flank van een heuvel. De volgende dag kwamen de Fransen, voorafgegaan van hun Italiaanse boogschutters opdagen. De ruiters chargeerden dwars door de rijen van de boogschutters heen, die, vanzelfsprekend, onder de hoeven vertrappeld werden. Het werd een echte heksenketel. De Engelse schutters mikten trefzeker. 's Avonds liet Edward III de fakkels ontsteken en in het aanschijn van duizenden Franse doden, omhelsde hij zijn zoon die men de Zwarte Prins noemde.

- CALAIS

IN plaats van naar Parijs te marsjeren, belegerde Edward III Calais en dit om de ontscheping van zijn troepen te beschermen. Toen het grootste gedeelte van de bevolking van honger gestorven was, kwamen enkele burgers Edward III de sleutels van de stad aanbieden.

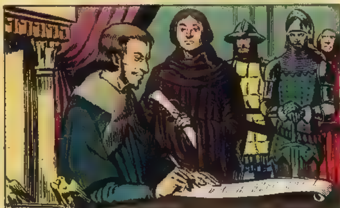
3. - LINKS ! RECHTS !

PHILIPS VI stierf en werd opgevolgd door zijn zoon Jan II. Tien jaar na Crécy leverde deze laatste slag met de Britten nabij Poitiers. Hij was tien keren sterker dan de Engelsen, maar speelde het toch klaar te verliezen en in handen van de vijand terecht te komen ! Hij verdedigde zich een tijdlang met zijn degen. Verblind door het bloed, was het zijn zoon, de toen dertienjarige Philips de Stoute, die z'n slagen leidde door te roepen : « Vader, sla links ! Sla rechts ! ». Tevergeefs...

4. - GEVANGEN

TERWIJL Jan II gevangen was, kwam heel Frankrijk in opstand. Ridders en soldaten plunderden de boeren en deze laatsten overvielen de kastelen om weerwraak te nemen. Dat was de Jacquerie of Boerenopstand. Te Parijs werd de kroonprins, Karel V, overmeesterd en zijn raadgevers gedood.

5. - DE VREDE VAN BRETIGNY

IN 1360 tekende Jan II met Edward III de vrede van Bretigny. De Engelse koning kreeg bijna heel het grondgebied tussen de Loire en de Pyreneeën. Daar hij hertog van Guyenne was, bezat hij dit reeds doch slechts als vazal van de Franse koning. Nu was hij er heer en meester.

(Wordt voortgezet.)

DE ZWARTE KLAUW

door

Het wapen dat Alex zoekt, werd voor z'n neus door een andere klant gekocht.

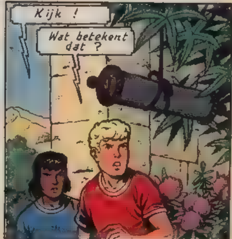

(Wordt voortgezet.)

MEESTER OP ZEE

HET ras van de echte stoere zeebonken, die naast God meester waren aan boord, is niet uitgestorven met het zeilschip. Af en toe gebeurt er iets dat er ons aan herinnert dat de zeelui van heden zo dapper en bekwaam zijn als hun voorgangers.

Enkele maanden geleden stierf in Noorwegen op 75-jarige leeftijd de bekwame Engelse zeeman admiraal Edward Evans. Edward Evans was 27 jaar toen hij met de beroemde Britse ontdekkingsreiziger Robert Scott naar de Zuidpool trok. Dat was tussen 1909 en 1913. Je weet wel dat Scott het moest afleggen tegen Amundsen, de dappere Noor, die de vlag van zijn vaderland aan de Zuidpool plantte. Robert Scott kwam enkele dagen later toe, en stierf in tragische omstandigheden op de terugweg. De expeditie Scott had met veel moeilijkheden af te rekenen, met de hevige koude, de stormen en tekort aan voedsel. Op de weg naar de Pool moest Robert Scott drie van zijn vrienden, waaronder Evans, terug naar de basis sturen. Na een uitputtende marsj van 1.500 km slaagde Evans er in het schip van de expeditie de « Novia Scotia » te bereiken. Hij is het ook die later het lichaam van Scott en zijn gezellen ontdekte. Zij waren omgekomen van honger, koude en uitputting.

Tijdens de oorlog 1914-1918 kommandeerde Evans de destroyer « Broke ». In 1917, toen hij het commando voerde op een ander schip van kleine tonnage, waagde hij het de strijd aan te binden met zes Duitse destroyers. Hij kelderde er een van, ramde een tweede en kon een derde opleiden. Toen ging zijn naam meteen in de legende. Zijn matrozen heetten hem « Stephen of the Broke ».

Maar Evans, die de titel van lord Mountevans zou krijgen, was nog niet aan het einde van zijn loopbaan. In 1921, was hij vice-admiraal van de Britse vloot en aarzelde hij niet zijn leven te wagen om dit van twaalfhonderd Chinezen te redden, die met de boot « Hong-Kong » gestrand waren nabij Singapore. Er woedde een vreselijke storm die het gestrande schip in de letterlijke zin van het woord aftakelde. Het bleek onmogelijk de passagiers te hulp te komen. Evans weigerde echter machteloos toe te zien.

— Ik ga ! zei hij.

Hij gooide zijn uniform uit, liep de loopbrug af en dook in de hoge golven. In zijn hand hield hij een kabel. Het kostte hem een bijna bovenmenselijke inspanning bij de boot te geraken, maar hij kwam er en, langs de kabel, konden de passagiers van de « Hong-Kong » naar het Britse schip overgebracht worden. Het duurde slechts enkele uren alvoren de twaalfhonderd passagiers gered waren. De Lloyd, een maritieme verzekeringsmaatschappij, liet om dit heldhaftig feit te gedenken een gouden medaille slaan met de beeldenaar van Edward Evans, baron Mountevans.

Tijdens de wereldoorlog 1940-1945 deed Evans geen aktieve dienst meer op zee, hij was echter ingeschakeld in de burgerlijke verdediging van Londen.

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

WAT IS ER GEWORDEN VAN IL VECCHIO ?

BINNEN zes weken, rijden we weer over de Franse wegen in gezelschap van de beste wielrenners, we volgen immers Parijs-Nice, de eerste klassieke wegrit van het jaar. Er zijn voor mij heel wat herinneringen aan deze koers naar de zon verbonden, en ook namen van grote renners die in de vergeethoek zijn geraakt, zo o.v. Gino Bartali, die de bijnaam « Il Vecchio », de oude, kreeg. Hij is beslist een der grootste wielrenners uit de geschiedenis.

★

GINO BARTALI schreef een boek dat als titel draagt : « De geschiedenis van Bartali ». Mensen die steeds andermans rekening willen maken, vragen zich af : « Waarvan leeft Bartali nu hij niet meer rijdt ? » Bartali is rijker geweest dan hij op dit ogenblik is. Hij had een mooie winkel te Florence « Bij Gino Bartali », maar hij had deze zeek toevertrouwd aan handelaars zonder scrupules. Toen hij ontdekte dat hij bedrogen werd, was het reeds te laat. Gino Bartali is eerlijk en daarom betaalde hij al de schulden, d.w.z. 60 miljoen lire. Een peulschilletje !

★

BARTALI zal echter nooit toegeven dat hij op rust is gegaan. Hij doet zaken, zegt hij en om zich te ontspannen speelt hij met zijn kleindochter Bianca-Maria. Het is naast haar dat zijn boek aan een journalist dikteerde. In dit boek vertelt hij over zijn jeugd. Zijn vader was straatveger en ze hadden het thuis alles behalve breed. Gino was nog jong toen hij begon te werken om zijn brood te verdienen. Toen hij zeventien jaar was deed hij niets liever dan per fiets rijden. Hij deed dat zeer goed en nauwelijks een en twintig was hij reeds kampioen van Italië. Nadien haalde hij nog een lange reeks schitterende overwinningen.

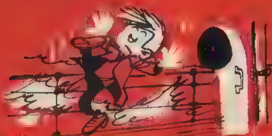
Ik zag Bartali voor het eerst na de oorlog. Ik volgde hem in iedere Ronde van Frankrijk, ook deze welke hij won in het jaar 1948. Men kan van Bartali niet zeggen dat hij elegant fietste, integendeel. Soms lichtte hij zijn voet van de pedalen om zijn benen te schudden. Toch reed hij zo snel dat men hem in de sprint zelden kon verslaan.

★

GINO BARTALI meende dat hij zou kunnen rijden tot hij dood viel. Hij hield zoveel van zijn beroep. Thans draait hij thuis heel dikwijls filmen af die nog voor de oorlog werden opgenomen. Er zijn er bij van het jaar 1938, toen hij zijn eerste Ronde van Frankrijk won en men hem « de mooie Toscaner » noemde. Er is zeker ook een film van het jaar 1948, tien jaar later en eveneens tijdens de Ronde van Frankrijk gedraaid. Toen noemde men hem « Il Vecchio ». Hij was toen soms ontmoedigd omdat hij zoveel moeite moest doen om de jongeren bij te houden. Steeds echter vocht hij dapper en was hij eerlijk als goud. Geloof me, er is slechts één Gino Bartali !

HEB JE ZEEMANSBLOED IN DE ADEREN ?

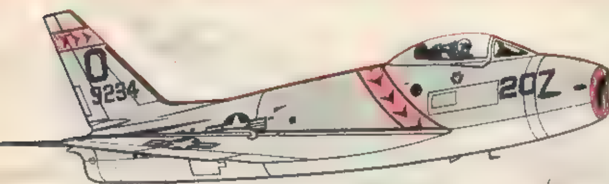
HEEL wat jongens dromen er van naar zee te gaan en heel hun leven op een grote, witte boot de golven van de oceanen te klieven. Meestal, of toch heel dikwijls, blijft het bij een droom. Trouwens niet de eerste de beste kan zeeman worden. Het leven van een zeeman is hard.

	Ja	Neen
1. — Je houdt veel van de zee ?	....	....
2. — Je droomt er van deel uit te maken van een klub waar men de zeemanstiel leert ?	....	....
3. — Je hebt een goede gezondheid, je bent sterk en flink ?	....	....
4. — Je zwemt als een vis en je hebt nooit last van zeeziekte ?	....	....
5. — Je mag een schip bezoeken en je overstelpt de kapitein of de matrozen met vragen ?	....	
6. — Je droomt van wijde horizonten, verre zeeën en exotische landen ?	....	....
7. — Je zou zó graag een reis op zee maken ?	....	....
8. — Je interesseert je voor alles wat de scheepvaart betreft ?	....	....
9. — Je kent een hele reeks zeemanstermen ?	....	....
10. — Je praat met de zeelui iedere keer je daartoe de gelegenheid hebt ?	....	....
11. — Je houdt het meest van verhalen die zich op zee afspelen ?	....	....
12. — Je bent niet bang van de storm. Integendeel. Graag zou je aan het roer staan van een schip dat met een storm worstelt ?	....	....

VLOTTENDE VESTINGEN

EEN VLIEGHAVEN OP ZEE

HET reusachtig vliegdekschip « Forrestal » mag een vlottende vesting genoemd worden; zijn voorgangers beschikten niet over zoveel modern vernietigings- en afweermateriaal. Men zou dit vliegdekschip ook kunnen vergelijken met een vlieghaven op zee. De « Forrestal » immers beschikt over een reusachtig dek, waarop een schuine baan (angle deck) is aangelegd. De vliegtuigen kunnen hierop landen terwijl een tweede, rechtlijnige startbaan vrij blijft voor het opstijgen. De stoomkatapulten kunnen in zestig sekonden vier tweemotorige bombardementsvliegtuigen lanceren. Dank zij deze katapulten is het schip niet meer verplicht zich in de wind te draaien om de vliegtuigen toe te laten op te stijgen. Buiten de straaljagers « Demon », « Cougar », « Fury » en de tweemotorige bombardementsvliegtuigen « Skywarrior » heeft de « Forrestal » helikopters, die bestemd zijn voor reddingsoperaties en om de strijd tegen de duikboten te observeren. Twintig vliegtuigen kunnen op de plecht staan. De vleugels van de toestellen worden geplooid zodat ze minder plaats innemen. De andere vliegtuigen staan in de loodsen die in het ruim van het schip zijn aangebracht en worden met reusachtige liften op het dek gehesen. Om de eentonigheid van het leven aan boord te breken, beschikt de bemanning van drie duizend vijfhonderd koppen over een groot komfort. Dank zij de compensatietoestellen, giroscopen, enz., slingert het vliegdekschip nooit meer dan 15°. De hangmatten werden vervangen door kooien. Er is airconditioning, er is een bioskoop en een speelzaal en luidsprekers zenden de platen uit die per telefoon kunnen aangevraagd worden. Op het tussendek, zo groot als een fabriek, wordt er gewerkt op de tonen van een bioskooporgel. Er zijn badkamers, een moderne operatiekamer, een ziekenzaal, een kapel, een kapsalon en vanzelfsprekend grote roomijsmachines.

De maximumsnelheid van een vliegdekschip van het klassieke type bedraagt 45 km per uur. De « Forrestal » doet 35 knopen, of ongeveer 65 km per uur. Er zijn acht stoomketels die de turbines aandrijven welke een kracht ontwikkelen van 200.000 paarden en vier schroeven met vijf schroefbladen, die 7 m hoog zijn, in beweging brengen.

De « Forrestal » wacht op zijn broertje, de « Independance » die met kernenergie zal aangedreven worden.

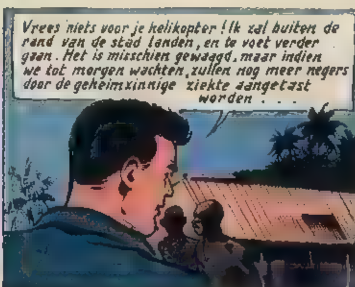
DE AVONTUREN VAN

OPERATIE

Om een geheim op te helderen, besluit Dan zich onmiddellijk

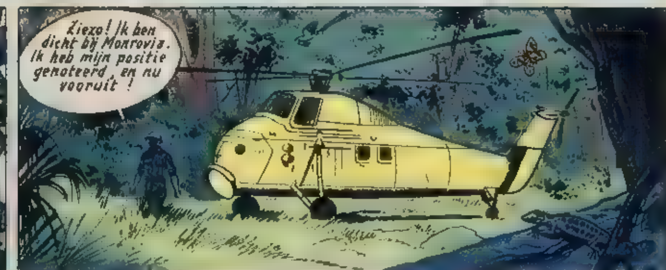

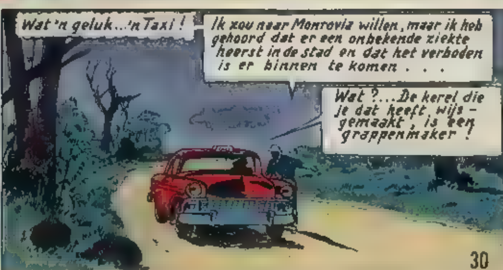

DAN COOPER

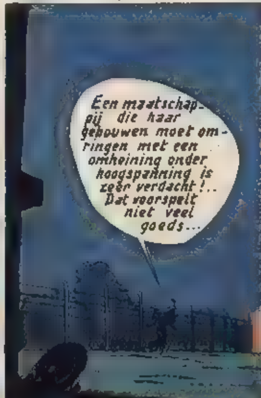
JUPITER

TEKST en TEKENINGEN van A. WEINBERG

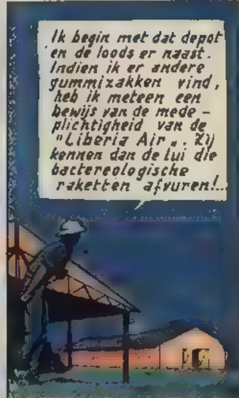

...ar Monrovia, de hoofdstad van Liberia, te begeven...

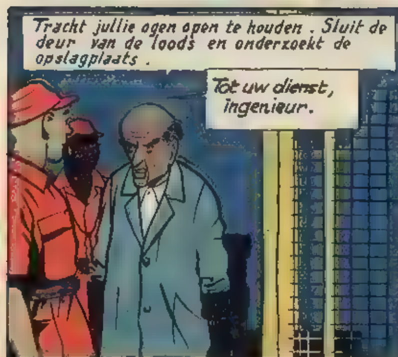

(Wordt voortgezet.)

DOOR J.-M. CHARLIER
ILLUSTRATIE VAN REF

— Is hij reeds lang weg?

— Sedert deze morgen. Ik heb hem met de jol naar land geroeid.

— En heeft hij gezegd waar hij naartoe wou?

— Hij vroeg me je te zeggen dat hij naar een papegaai ging...

— Een papegaai?

Marc verstond er niets van. De baas van de motorboot kwam hem echter te hulp.

— Een papegaai? Bedoelde hij niet de « Groene Papegaai », een restaurant vlakbij het strand? Iedereen kent het hier in de buurt.

Marc nam onmiddellijk een besluit.

— Ik ga er heen, zei hij. He, Tarahu, neem dit aan en zet het in mijn kajuit.

Hij gooide de matroos de vaas toe die hij van Burns had gekregen. De motor sputterde, de kleine boot startte, beschreef een grote boog en zette koers naar het strand. Marc had zich vooraan gezet en dacht na. Waarom was Mulligan aan land gegaan? Het was niet alleen dom, maar tevens gevaarlijk. Hij was woedend als hij er aan dacht. Zijn onrust groeide tot een ware paniekstemming toen hij plotseling een kleine, gele man ontwaarde die tussen het groen zat en met een verrekijker naar de « Bora-Bora » tuurde. Niets van hetgeen daar gebeurde kon hem ontsnappen.

★

DE GROENE PAPEGAAI » was een van die pretentieuse en dure restaurants die op een zekere afstand van de grote steden langs de weg staan. De naam stond in neonlicht op het dak en op de parkeerplaats voor de hoofdingang een lange rij grote, peperdure wagens. Een groom met een goudbestikte uniform repte zich, toen de taxi van Marc stopte en opende het portier. De groom keek een beetje misprijzend naar het stoffige reispak van de zeeman, maar deze liet zich daardoor

DE GROENE PAPEGAAI

Marc Larcher heeft nu ook het derde stuk van de puzzle gevonden en bezit dus de sleutel om de verborgen schat te vinden. Hij zal thans zijn vriend Mulligan opzoeken...

HET eiland was vlak en zandachtig, maar een hoge muur van bomen spande een scherm tussen de lagune en de zee. Een kleine motorboot draaide scherp rond de bocht en een waterstraal kletste Marc in het gelaat.

— Daar ligt je schoener!

De kalme, rosse Ier, eigenaar van de motorboot wees naar de « Bora-Bora », die op haar ankers trok en danste op de golven. Marc ademde verlicht. Sedert hij San Francisco verlaten had, voelde hij een vage onrust in de maagstreek. Het was het voorgevoel van een ramp. Hij dacht voortdurend dat hij bij zijn terugkeer iets vreselijks zou ontdekken. In de trein die hem terug naar Hollywood bracht had hij heel de nacht geen oog dicht gedaan. Vol ongeduld had hij op de autobus gewacht die hem naar Malubi Beach zou voeren en zijn obsessie groeide al naar gelang hij zijn doel naderde. De opwinding en de vreugde van de lettertekens die hij op de vaas van Burns ontdekt had waren helemaal verdwenen. Nochtans stond er nu niets meer in de weg om eindelijk op zoek te gaan naar de fabelachtige schat. Zij hadden de sleutel in handen en beter nog, zij hadden een grote voorsprong op de Samoeraï van de Zwarte Zon.

Vlak bij het strand was hij uit de bus gestapt en hij had een motorboot gehuurd om hem in de kortst mogelijke tijd naar zijn schoener te brengen. Toen hij zijn matrozen lui over de brug zag slenteren, herademde hij. Dat leek hem een goed voorteken. Zodra de matrozen hun kapitein zagen, zwaaiden zij vrolijk met de armen. De lichte motorboot stopte en lei zich naast de schoener. Marc fronste de wenkbrauwen, daar hij Mulligan nergens ontwaarde.

— Waar is mijn vriend? vroeg hij aan de matroos die hem het touwladder toewierp.

— Hij verveelde zich, hij is aan land gegaan en zei dat hij deze avond zou terugkomen, antwoordde de matroos met een ontwapenende glimlach.

Marc Larcher verbleekte. Hij voelde dat de woede hem naar het hoofd steeg en met moeite onderdrukte hij een reeks krachttermen.

niet intimideren en liep naar het restaurant. Het werd plotseling stil in de grote eetzaal, waar elegante en geblazeerde klanten voor rijkbeladen tafels zaten. De eigenaar van het restaurant, een kleine man met olijfkleurige huid, trok de wenkbrauwen op en vroeg van uit de hoogte :

— Wat wenst u, mijnheer?

— Ik zoek hier een van mijn vrienden. Groot, mager en ros haar. Hij heet Mulligan. Hij moet hier reeds tamelijk vroeg toegekomen zijn.

— Was hij alleen?

— Dat hoop ik.

— Een ogenblikje.

Het was de barman die hem ten slotte antwoordde :

— Een grote, magere man? Ja, ik meen dat ik hem gezien heb. Hij kwam hier om een aperitiefje te drinken alvorens het middageten te gebruiken toen hij naar de telefoon geroepen werd. Hij ging er naar toe, kwam na een tijdje terug en betaalde. Toen is hij weggegaan zonder te eten.

Enkele sekonden later stak Marc de blonde telefoniste van het restaurant een biljet van vijf dollar in de hand en fluisterde :

— Kan je me niet zeggen wie twee of drie

XVIIe HOOFDSTUK

uren geleden gevraagd heeft naar een grote, magere man met ros haar die Mulligan heet?

De jonge dame stak het biljet vlug in haar zak en wierp dan een oogslag op haar notablok.

— Je hebt geluk. De man die je zoekt zag er erg wantrouwig uit en alvorens de hoorn te nemen liet hij me vragen wie naar hem vroeg? Dat deed ik en ik heb de naam van die man opgeschreven. Kijk...

Intussen rinkelde de bel voortdurend en de telefoniste verplaatste een contactstop en luisterde.

— Wie? vroeg ze. Ja, goed... Een ogenblikje...

Ze gaf Marc een teken nog even te wachten, goochelde met andere contactstoppen en dan hoorde Marc een stem :

— Hallo! Het restaurant.

— Wilt u zo vriendelijk zijn Marc Larcher te vragen, die thans in de eetzaal moet zijn... Marc Larcher...

Marc schrok. Hij kon zijn eigen oren niet geloven.

— Marc Larcher? Maar... dat ben ik...

— Heus waar?

De telefoniste bekeek hem verbaasd en een beetje sceptisch. Ten slotte haalde zij de schouders op en zei :

— Goed dan, stap in die telefooncel.

Ze wees een van de vele telefooncellen aan. Marc sloot de deur en haakte de hoorn af. Aan de ander kant klikte er iets en dan hoorde hij een stem... een stem die hij als die van Mulligan herkende.

— Maar alle duivels, waar ben je? schreeuwde Marc woedend.

— Sunstreat, 637, te Los Angeles, in « De Rode Draak ». Het is een Chinees restaurant.

— En wat doe je daar? Waarom ging je van boord? Waarom ben je dan niet in « De Groene Papegaai » gebleven?

— Ik heb geen tijd om je dat thans uit te leggen. Er is iets zeer ernstigs aan de hand. Kan je naar hier komen?

— Goed, maar wees voorzichtig. Ik kom... Ik...

Weer een zacht geklik. Mulligan had reeds ingehaakt. Brommend verliet Marc het telefoonhok. In zijn haast wou hij weggaan zonder de telefoniste een blik te gunnen, maar deze riep hem :

— He, wil je steeds weten wie Mr Mulligan daar straks heeft gevraagd?

— Ja, inderdaad, zei Marc, dat wou ik graag weten. Wie was het?

— Jij!

— Wat zeg je?

Marc snapte het niet en daarom stak de telefoniste hem haar notablok toe.

— Herinner je je dat niet meer? Kijk, ik heb het genoteerd : vanwege Marc Larcher.

Het was net alsof Marc een slag van een hamer op zijn hoofd kreeg. Hij steunde met de hand op het klein bureautje van de telefoniste en trachtte zijn ideeën bij elkaar te rapen.

— Men had Mulligan dus naar buiten gelokt en daarvoor van zijn naam gebruik gemaakt. Dat kon niets anders zijn dan een valstrik. Maar was Mulligan dan nog steeds op vrije voeten? Hadden de Japanners zich niet van hem meester gemaakt en hem gedwongen naar Marc te bellen om deze laatste op zijn beurt in de val te lokken?

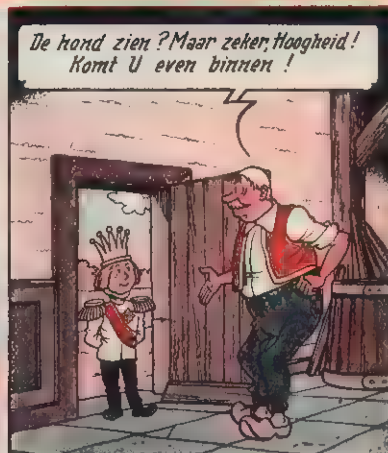
Er was slechts één enkel middel om dit te weten te komen, en dat was naar « De Rode Draak » te gaan.

Volgende week :
DE RODE DRAAK

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door W. VANDERSTEEN

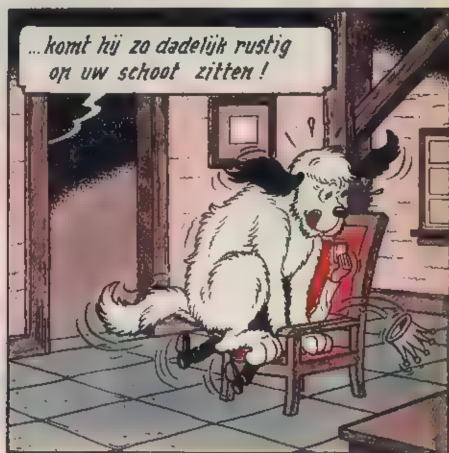

ANDREW CARNEGIE

door

Ed. AIDANS

In 1848 landde een arme Schotse wever met zijn familie als landverhuizer in de Verenigde Staten...

We zijn te New York, Mr. Carnegie!

Dit is het land van de vrijheid! Hier mag iedereen weer hopen...

Je moet toch niet denken dat iedereen gelukkig leeft in Amerika, mijnheer! Er wonen hier ook veel ongelukkigen. Om fortuin te maken heeft men niet alleen veel geluk nodig, maar nog meer moed!

Moed heb ik genoeg! Carnegie rijmt met energie, en ik wil rijk worden om voor moeder mooie kleren te kunnen kopen!

Ha, die kleine, lieve Andrew!

Drie jaar later werkt Andrew als telegraafbediende bij een spoorwegmaatschappij...

Op zekere nacht heeft hij alleen dienst...

De trein van Blackpool heeft het wachtsignaal niet gezien... Wat 'n ramp, want de trein van Rigway is nog niet voorbij!

En ze rijden beiden op een enkel spoor... Dat wordt een geweldige botsing... Vlug, tracht de trein te stoppen!

Lieve hemel! Ik hoop dat ze mijn vuurpijlen nog tijdig zullen zien!

Enkele ogenblikken later...

Wel, het was hoogtijd. Vijf sekonden later, en er ware een vreselijke ramp gebeurd...

Ik heet Andrew Carnegie, mijnheer...

Bravo, jongen! Je hebt veel initiatief. Ik ben de direkteur van deze maatschappij. Ik zorg voor een passende beloning!

De jonge bediende kreeg 500 dollars ten geschenke. Op zekere dag...

Tweehonderd mijlen reizen op deze onkomfortabele banken, dat doe ik toch met tegenzin.
Ja, in ons bed zouden we beter zijn!

Maar... Dat is een schitterend idee! Daar wil ik mijn 500 dollars wel voor wagen!

En de volgende week maakt hij gebruik van zijn vakantie...
Mijnheer Lewis, zoudt u deze wagen willen bouwen volgens het plan dat ik je heb gegeven?...

Een slaapwagen!... Maar dat is zeker een grapje, Mr. Carnegie!

Ja, je bouwt er bedden in, net zoals in een boot! Ik meen het hoor! En je wordt kontant betaald!

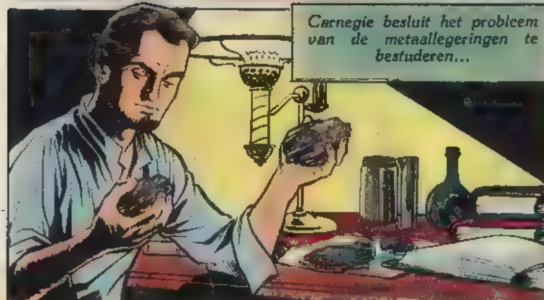

Een maand later...
Kijk, ik heb gisteren het brevet genomen. Interesseert het u?

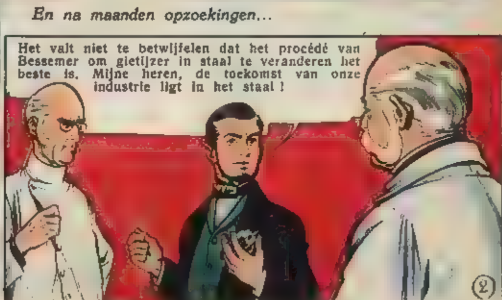
Een slaapwagen! Dat is kinderlijk én geniaal! Wel, jongen, die bouwen we in serie, en we delen natuurlijk de winst.

Carnegie heeft nu geen geldzorgen meer, en tracht zo goed mogelijk zijn verwaarloosde opvoeding te voltooien. Hij studeert muziek en literatuur...

Moeten de rails alweer vervangen worden?

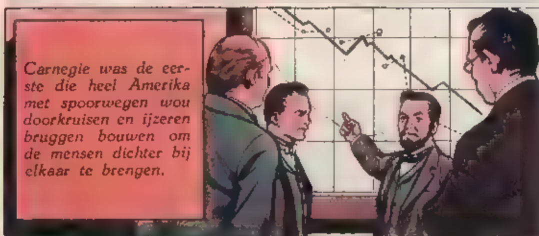

Dat is nu reeds de zeventiende keer in vier jaar tijd! Wat een dieven, die ijzerhandelaars! Zij verkopen ons niets dan rommel!

Carnegie besluit het probleem van de metaallegeringen te bestuderen...

En na maanden opzoekingen...
Het valt niet te betwijfelen dat het procédé van Bessemer om gietijzer in staal te veranderen het beste is. Mijne heren, de toekomst van onze industrie ligt in het staal!
(2)

Andrew Carnegie heeft zijn weg gevonden : hij wordt staalfabrikant

Kijk, na verschillende maanden is er geen spoor van slijtage te bespeuren. En ik garandeer u, dat dit binnen talrijke jaren nog hetzelfde zal zijn.

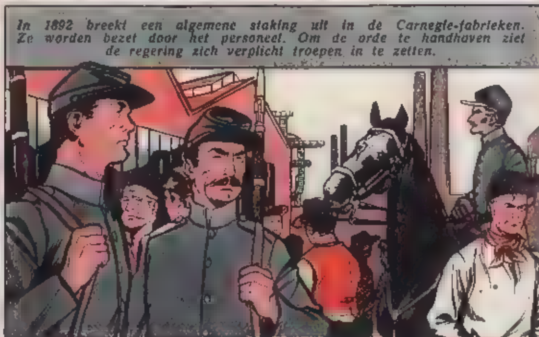

Carnegie was de eerste die heel Amerika met spoorwegen wou doorkruisen en ijzeren bruggen bouwen om de mensen dichter bij elkaar te brengen.

We moeten zoveel mogelijk produceren tegen de goedkoopste prijs ten einde een groot aantal mensen te laten profiteren van de weldaden van onze beschaving !

Om het ijzererts en de steenkool naar de fabrieken in Pennsylvania te brengen bouwde hij zijn eigen spoorwegen en gebruikte zijn eigen scheepvaartlijnen.

jaloerse mensen tegen hem in het veld.
Die Carnegie wordt onuitstaanbaar ! Dank zij zijn lage prijzen beheerst hij heel de markt.
We moeten hem kraken !
O.K. ! Dat knap ik wel op !

En met behulp van naamloze agitatoren, slaagden de rivalen er in zijn werklieden tegen hem op te hitsen.

In 1892 breekt een algemene staking uit in de Carnegie-fabrieken. Ze worden bezet door het personeel. Om de orde te handhaven ziet de regering zich verplicht troepen in te zetten.

Luister niet naar die praatjes ! Jullie salarissen waren de hoogste van de staalnijverheid en ik zal ze nog verhogen !

Maar jullie moeten weten dat meer welvaart en meer voorspoed alleen mogelijk zijn, dank zij de samenwerking tussen werklieden en industriëlen.
Heel goed ! Bravo ! Leve de baas !

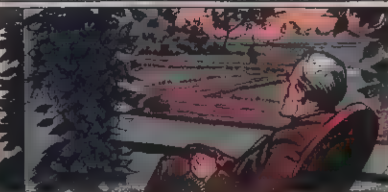

Nochtans gaf zijn grootste rivaal, Morgan, de koning van de bankiers, de strijd nog niet op.
Samen zullen we sterker zijn dan hij ! Laten we dus ook staal fabriceren, en hem breken !

Maar Carnegie had een onbetwistbaar zakengenie en zijn metodes maakte alle ernstige konkurrentie onmogelijk.

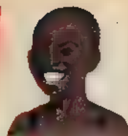

Volgende week : DE ZEESLAG VAN ST. GEORGE.

VERBODEN ZONE

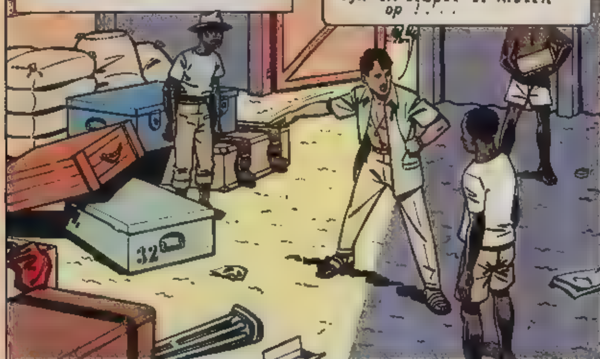

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Onze twee vrienden werden uitgenodigd door mijnheer Ribiero om deel te nemen aan de expeditie naar het Leopold II-meer. Ze zijn te Irumu aangekomen...

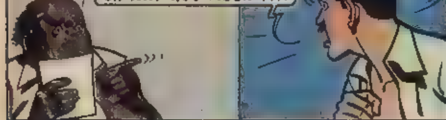

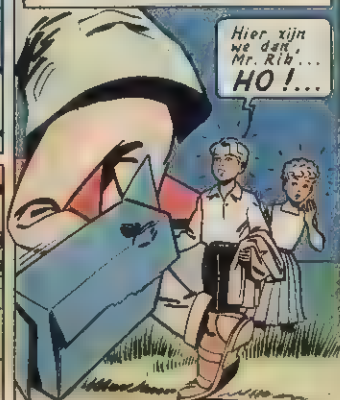

(1) Europeaan

De plaats van de NUL

Verhaal door J.-Cl. Pasquiez, geïllustreerd door H. Ghion

WILLIAM kwam langzaam tot het bewustzijn. Een felle pijn martelde zijn voorhoofd ter hoogte van zijn slaap. Hij tastte aan zijn hoofd en voelde niets anders dan een enorme buil. Enigszins gerustgesteld richtte hij zich op. Met de armen naar achter, de handpalmen op de grond gesteund, trachtte hij zijn gedachten te concentreren. Wat was er eigenlijk gebeurd en waar was hij ?

HEEL langzaam herinnerde hij zich wat er was voorgevallen... Even voor zes uur had hij zijn loket gesloten, waarachter nog slechts één klant stond, die enkele dokumenten in zijn boekentas schikte. Dan was hij naar de schatkamer gegaan op het tweede souterrain. Hij zag nog heel vaag hoe hij langs een donkere gang naar de trap ging en die afdaalde. Hij had het slot van de kluis geopend en zeer hard getrokken. Verder herinnerde hij zich niets meer. Hij wachtte even en begon dan opnieuw :

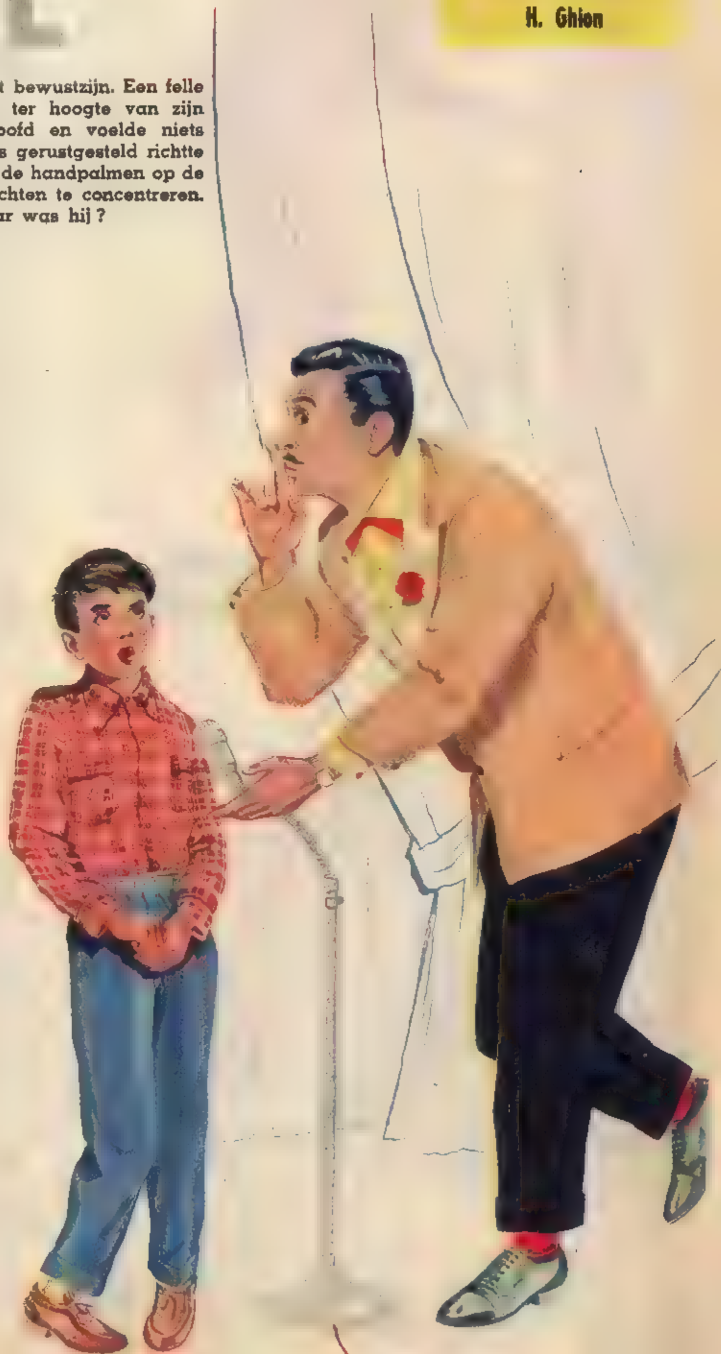
— Het is vandaag vrijdag en ik ben opgesloten in de kelders van de grote bank. Het is hier volslagen donker en het is niet mogelijk licht te maken, want dit wordt na zes uur automatisch uitgeschakeld...

In gedachten hoorde hij een zacht geklik. Het was het slot van de ijzeren deur van de bankkluis. De nacht en de stilte ontmoedigden hem. Wat zouden ze thuis denken ? Hij keek even naar de fosforescente wijzerplaat van zijn polsuurwerk. Het was zeven uur. Zijn vrouw zou ongerust zijn en menen dat er hem een ongeluk was overkomen. Michael, zijn zoon, zou haar waarschijnlijk gerust stellen en zeggen :

— Och, pa moet langer werken !

— Wat moet ik doen om hier uit te komen ? vroeg hij hardop en schrok van zijn eigen stem die hem dof en onpersoonlijk in de oren klonk.

Roepen, schreeuwen was totaal nutteloos. Er was niemand meer in het groot gebouw dan een nachtwaker en daarvan was hij twee verdiepingen gescheiden. Tussen hem en de nachtwaker was er bovendien een gang van meer dan 100 m. en geluiddempende muren. De automatische deur openen ?

De plaats van de NUL

NEEN, ook dat was onmogelijk, want hoe zou hij in die volslagen duisternis een minuscuul knopje vinden, dat ergens in de muur zat? Het was bovendien meer dan waarschijnlijk dat het automatisch systeem niet meer werkte, vermits de elektriciteit na zes uur werd uitgeschakeld. Dan bleef er hem nog slechts de telefoon. Hij lei zijn hand op de ogen en trachtte de koffers en de meubels te situeren van de plaatsen waardoor hij daareven gelopen was. Hij zag ze niet zeer duidelijk, hij zou de telefoon op de tast moeten zoeken. Dat zou zeer waarschijnlijk lang duren, maar het loonde de moeite, want slechts die telefoon kon de redding brengen. Hardop herhaalde hij enkele keren het telefoonnummer van de nachtwaker :

— 349... 349...

Hij kroop overeind, hij wankelde nog even, maar hij voelde geen pijn meer. Met een hand beschermde hij zijn gelaat, de andere arm strekte hij voor zich uit. Aldus beschreef hij telkens groter wordende cirkels. Hij raakte een eerste koffer, dan een tweede, en herinnerde zich dat ze allen langsheen de muur waren opgestapeld. Het was dus onnodig in die richting verder te gaan. Hij zou er slechts koude metalen massa's vinden. Dan volgde hij een lijn die evenwijdig liep met de muur en telde zijn stappen hardop. Al naar gelang de tijd verliep, werd hij echter onrustiger. Hij stapte vlugger en zijn armen zochten niets meer; zij molenwiekten. Af en toe moest hij blijven staan om adem te scheppen en even na te denken. Hij was er stellig van overtuigd dat er in die donkere kelder ergens een telefoon stond. Doch waar? Daar hij het toestel echter niet vond, sloop er twijfel in zijn hart. Was hij er werkelijk zó zeker van dat hij een telefoon had gezien bij het binnenkomen? .. Plotseling stootte hij tegen een tafel en gilde. Het was van hoop en opluchting. Langzaam en voorzichtig, om beter te kunnen genieten van zijn sukses of minder teleurgesteld te zijn ingeval hij niets vond, tastte hij met de handen over de tafel. Eindelijk had hij het toestel. Hij gleed strelend met de hand over het eboniet en juichte :

— Ik ben gered ! Ik ben gered !

Hij haakte de hoorn af. De stadslijn zoemde. Hij zette het toestel vlak voor zich op tafel en zocht al tastend de nummers op het kadran. Zijn handen beefden echter zodanig dat hij daarin niet slaagde en hij de hoorn moest neerleggen en even wachten tot hij kalmer was. Na enkele minuten haakte hij opnieuw af en ditmaal slaagde hij erin het nummer te draaien : drie, vier, negen... Alles verliep opperbest. Hij luisterde gespannen en hoorde aan het andere einde van de draad een bel rinkelen. In gedachten zag hij de kleine plaats waarin de nachtwaker gewoonlijk verbleef, grijsgeschilderde muren en op de tafel een zwarte telefoon. De nachtwaker was niet meer van de jongsten en liep langzaam, achter zijn buik. Die nachtwaker zou komen, hij moest komen. Nooit mocht hij zijn post verlaten en nochtans de hoorn werd niet afgehaakt.. De teleurstelling van de bankbediende was groot. Hij meende reeds dat hij voor eeuwig en drie dagen in die kelder zou moeten blijven en dacht met afgrijzen aan hetgeen hij gelezen had over vergeetputten en dies meer.

— Mijn kleine Michael, murmelde hij.

Hij haalde een foto uit zijn zak en trachtte in de duisternis de beminde trekken te onderscheiden. Hij zag zijn zoon weer toen hij voor het eerst naar school moest en weende, en dan zijn eerste suksessen op school. Hij had toen getracht uiterlijk kalm en koel te blijven, maar inwendig had hij gejuicht om de mooie resultaten door Michael behaald. Hij was nu dertien jaar en de trots van zijn vader. Een maand geleden had hij een quiz gewonnen en niet alleen dát ! Hij was er zelfs in geslaagd professor Weetal, een graaggeziene figuur van de populaire radiouitzendingen, schaakmat te zetten. Nadat hij een goed antwoord had gegeven op de hem gestelde vragen, zei de quizmaster :

— Michael, nu moet je trachten professor Weetal schaakmat te zetten.

Met stille rustige stem had Michael toen gevraagd :

— Professor Weetal, kan u me zeggen waar het enige ruiterstandbeeld van Napoleon III staat ?

Professor Weetal stond paf. Hij kon niet antwoorden. Er hing een diepe stilte in de zaal toen Michael zelf het antwoord gaf .

— Te Milaan.

Michael werd hartelijk toegejuicht, terwijl de quizmaster zei .

— Nul ! Nul voor professor Weetal !

Nul.. nul . Plotseling wist hij wat hij doen moest.

— Ik heb het gevonden ! Ik heb me daareven vergist toen ik het nummer 349 belde. Ik draaide de cijfers alsof de nul voor de één zou staan, en in werkelijkheid staat ze na de negen. Ik heb dus niet 349 gedraaid, maar 450.

William sprong naar het toestel, haakte af en draaide thans rustig en vol zelfvertrouwen drie, vier, negen.

— Hallo ! antwoordde de stem van de nachtwaker onmiddellijk. Ik luister.

★

IK vreesde reeds dat ik nooit meer uit die kelder zou geraken, besloot William zijn verhaal. Nu, we praten er niet meer over. Het is alweer voorbij.

Zijn vrouw glimlachte en bekeek hem vol tederheid. Michael zei niets, hij bekeek zijn vader die zijn avondeten haastig verorberde oplettend.

— Papa, ik ben de eerste in wiskunde deze week !

— Prachtig ! antwoordde William. Ik feliciteer je, maar kan je me zeggen waar de nul staat op het kadran van een telefoon ?

— Na de negen, papa. Dat weet toch iedereen !

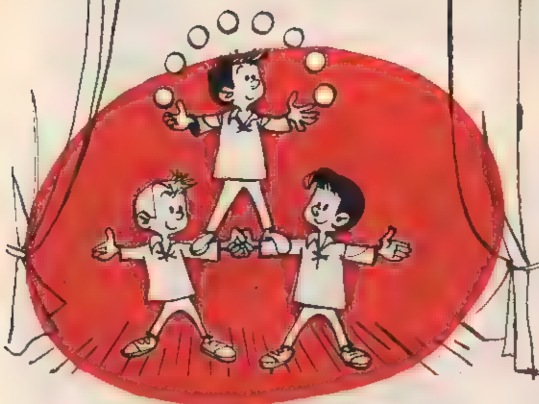
— Neen, dat weet niet iedereen !

Volgende week :

Alle toeschouwers samengedrumd in het Rolland Garros stadion waren er van overtuigd dat Percy Farsen zou winnen. Allen, behalve een : Sam Fletcher. Met een vage glimlach op de lippen keek hij naar de kampioen. Hij wist zeer goed wie uiteindelijk zou uitgeroepen worden als

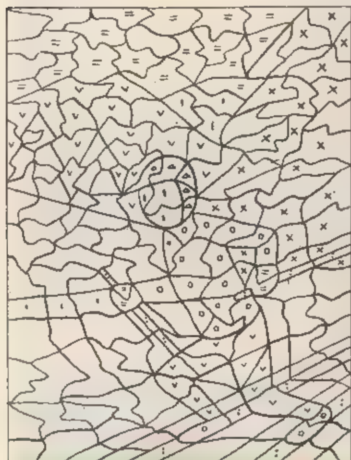
DE OVERWINNAAR

SPEEL MEE

Plaatje om te kleuren

Kleur ieder vakje van dit plaatje zoals aangeduld werd. A : Geel - X : Groen - I : Rose - o : Oranje - = : Lichtblauw - v : Paars - : Donkerbruin.

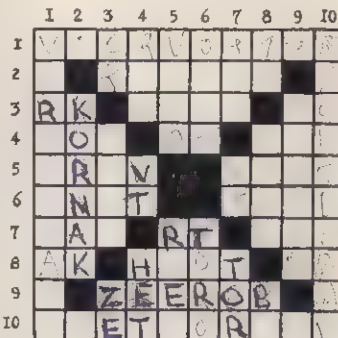
Dieren-Kruiswoord

HORIZONTAAL :

1. Bepaalde viervoetige dieren.
2. Soort van antiloop.
3. Godsdienst (afk.) - Hond.
4. Bebouwd gedeelte van een dorp. - Tijdsbepaling (afk.) - Een der vier evangelisten (afk.).
5. Papegaaien. - Dieventaal, ook schijnheilig gefemel.
6. Vereniging. - Insekt.
7. Produkt van de bij. - Radiotelevisie (afk.). - Vis.
8. Maangestalte (afk.). - Slak. -' Zonnegod.
9. Vinvoetig dier.
10. Holtedier.

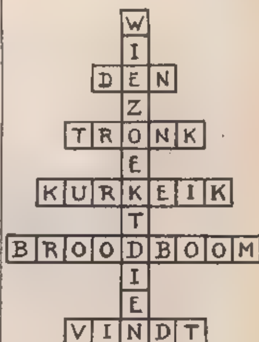
VERTIKAAL :

1. Bepaalde zoogdieren.
2. Olifantsoppasser.
3. Eerste Kamer (afk.). - Turkse tarwe. - Men.
4. De teelt van vee. - Vreemde titel (afk.). - Voorzetsel.

5. Wilde zwaan. - Kraai.
6. Dezelfde. - Stier.
7. Morgenrood. - Maat (afk.) - Kever.
8. Zonnegod. - Tijdperk. - Erg beu.
9. De grootste vogel.
10. Zangvogel.

OPLOSSING VAN VORIGE WEEK

DE GEFOPTE JAGER

DEZE jager schoot naar een haas. Ons haasje kon zich verbergen. Waar ?

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORD IN DE POSTILJON !

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN EKENINGEN DOO
F. FUN EN

Harald en zijn gezel worden achtervolgd en trachten uit een fjord te geraken, maar de uitgang werd afges

Bij het zwaard van Odin! Ze hebben alles voorzien!

Ik... ik kan niet meer, vriend... Dat koude water...

Je zult weldra kunnen rusten... Moed houden!

Ha, daar is een grot! Wat een gelukkig toeval!

Maar bij het naderen herkent Harald de plaats...

Verdorie! Dat is de grot met het groene licht... Ja, we hebben nu geen andere keuze. De jongen is uitgeput...

Even later...

Rust hier wat. Intussen zal ik me even bezighouden met de kerels die de uitgang van de fjord versperren. Wees voorzichtig...

Geluidloos zwemt de zeeheld naar het schip...

Ze hebben een sloep bij... Dat is fijn! Alles zal in enkele ogenblikken klaar komen.

Harald snijdt de koord door van de sloep, en snijdt daarna het touw door dat de grotere boot aan het anker vasthoudt...

En weldra...

Door de ebbe drijft de zeilboot af naar de open zee. De bemanning is woedend...

(Wordt voortgezet.)

JARI EN DE KAMPIOEN

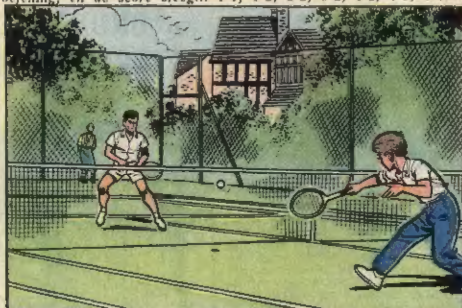

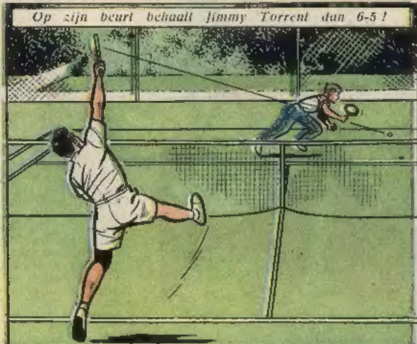
door RAYMOND REDING

Jari kwam naar Engeland om te trachten Jimmy weer voor de tennissport te winnen. Er wordt een boeiende tennismatch geleverd tussen de kampioen en Jari...

Jari's spieren waren natuurlijk niet zo goed ontwikkeld als deze van Jimmy Torrent, maar deze laatste leed onder zijn gebrek aan oefening, en de score steeg... 1-1, 1-2, 2-2, 3-2, 4-2, 4-3, 4-4...

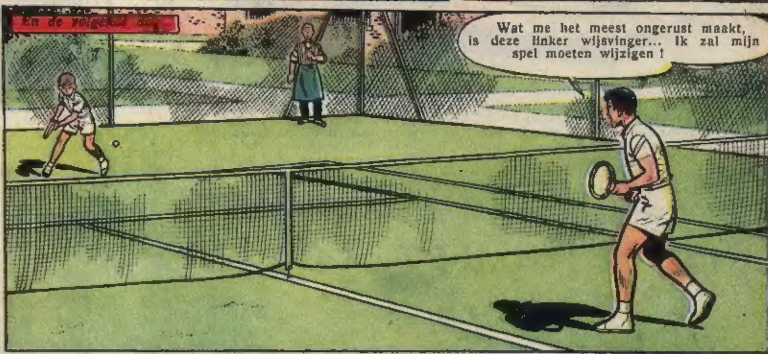

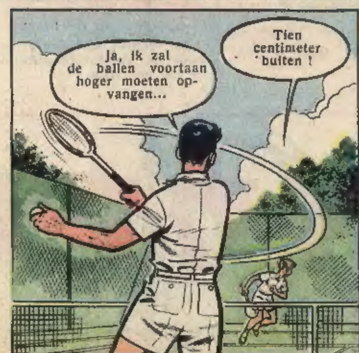

En dan kwam het nieuws onverwachts...

(Wordt voortgezet.)

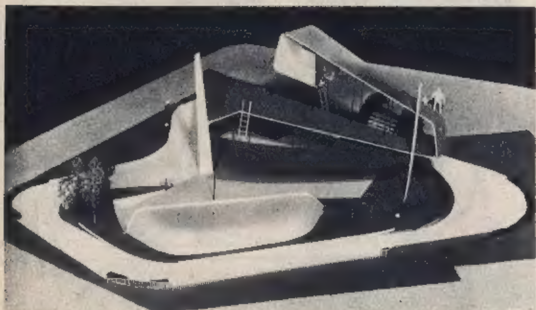
HOME, SWEET HOME

DE Amerikaanse piloten die voor het ogenblik aan de Zuidpool kwartier hebben opgeslagen, hebben heimwee. De landingsbanen in de Verenigde Staten zijn afgebakend met dennen. Aan de Pool natuurlijk niet, want daar groeien geen dennebomen. Ze hebben nu gevraagd er uit Amerika in te voeren en dat werd prompt gedaan. Men groef putten in het ijs en plantte daarin die duurbare dennebomen. De hoge omes van de U.S. Air Force hebben daartoe met een welwillende glimlach hun toestemming gegeven. Sedertdien slapen zij echter niet meer gerust, want welk antwoord zullen ze de piloten geven wanneer deze eisen dat men de Empire State Building aan de Zuidpool zou neerzetten ?...

KUIFJE'S-AUTODROOM

in het Rijk der Kinderen van de Expo '58

MET genoegen publiceren we hier een maquette (schaal 1/200) van het prachtig autodroom dat je opwacht van 17 april — openingsdatum van de wereldtentoonstelling — af. Je kan hier bewijzen dat je in de wieg bent gelegd om een racer te worden. Inderdaad, de kleine Mercedeswagens met elektrische propulsie (twee versnellingen vooruit, een achteruit) worden bestuurd als de grote renwagens. Wij zijn er van overtuigd dat je in het Kuifje's-autodroom veel heerlijke uren zult doorbrengen.

NIEUWS IN HET KORT

● Een Deen die zich interesseert voor het leven en het werk van zijn landgenoot de grote sprookjesdichter Hans Christian Andersen, ontdekte te Rome het huis waar deze laatste veertien jaar verbleef. Niets daarin was veranderd, alles was nog zoals Andersen het in een brief in het jaar 1861 beschreef.

● De Amerikanen verklaren dat zij binnen zes of zeven jaar straalvliegtuigen zullen kunnen bouwen die een snelheid van 3.000 km per uur bereiken en vertikaal stijgen en landen.

● Heel wat Duitsers kregen voor Kerstmis of Nieuwjaar een geschenk dat over de Rijn in de mode komt: een goudstaafje of een gouden muntstuk in een fluwelen koffertje. De goudverkoop is in Duitsland vrij.

VENDELZWAAIERS

DE vendelzwaaiers van Torhout, nl. de Thor-groep die bestaat uit zeventig flinke jongelui, gaf onlangs een demonstratie vendelzwaaien in de beroemde Albert Hall te Londen. Na afloop viel de Thor-groep een geestdriftig applaus te beurt. Nadien reisde de Thor-groep naar Manchester waar zij twee voorstellingen gaf die werden bijgewoond door de Lord Mayor van de stad en door Britse parlementsleden. Het sukses dat de Vlaamse vendelzwaaiers oogstten was overweldigend. Naar we vernamen, zal de Thor-groep op de Wereldtentoonstelling optreden.

DE RATTENJACHT HEEFT SUKSES

OP de Philippijnen worden klopjachten georganiseerd om ratten te vangen en het zonderling resultaat daarvan is dat de bioscopen van Manilla steeds bomvol kinderen zitten... Waarom? Tien rattenstaarten geven recht op een kosteloze plaats in een bioscoop. Iedereen is tevreden: de regering, de bioscoopeigenaars en vooral de kinderen. Zij zijn inderdaad de knapste jagers en ze hopen dat het spelletje nog lang zal duren!

ONDER DE STERRENHEMEL

HART, een Canadees geleerde keerde terug van een wetenschappelijke expeditie in Centraal Australië en verklaarde, dat hij aldaar tot de konklusie is gekomen dat een mens buiten kan slapen bij een temperatuur van nul graden, op voorwaarde dat hij zich tegen de wind beschut bij middel van twee vuurtjes. De geleerde zelf heeft het gedaan en ondervond er geen enkele hinder van. We willen hier graag aan toevoegen dat de mensen, die in Centraal Australië leven, meestal bij alle weer en wind naakt lopen. Zij voelen zelfs de behoefte niet zich door een paar vuurtjes voor de wind te beschermen. Misschien is Hart toch een beetje kouwelijk!..

DOOSJESMELK

EEN Frans handelaar die doosjesmelk voor jonge katten en honden op de markt brengt, werd onlangs van bedrog beschuldigd. De administratie maakte er hem een verwijt van dat hij op de etiketten van de doosjes het volgende niet had vermeld: « Aan babies mag men dit produkt slechts geven op geneeskundig voorschrift. »

— Dat kon ik onmogelijk doen, antwoordde de man, want die melk is niet bestemd voor babies, maar uitsluitend voor kleine katten en honden.

— Reglement is reglement, zei de administratie en de zaak kwam voor de rechtbank.

De rechter was echter een wijs man en stelde de administratie in het ongelijk.

— Die pijl heb ik er zelf op geschilderd om steeds te weten langs welke kant die auto vertrekt !

Tiljon

H	O	E	F	D	I	E	R	E	N
E	■	K	O	E	D	O	E	■	A
R	K	■	K	E	E	S	■	C	C
K	O	M	■	N	M	■	J	O	H
A	R	A	S	■	■	C	A	N	T
U	N	I	E	■	■	M	A	D	E
W	A	S	■	R	T	■	R	O	G
E	K	■	T	O	O	T	■	R	A
R	■	Z	E	E	R	O	B	■	A
S	T	E	R	K	O	R	A	A	L

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD VAN BLZ. 27

DE PRAAT - CLUB

SOMMIGE Amerikanen zijn het moe in tram, trein, bus, vliegtuig of boot naast een buur te reizen die geen stom woord zegt. Een gezellig babbeltje over koetjes en kalfjes verkort inderdaad de reis. Er zijn echter heel wat mensen die liefst met rust worden gelaten. Om nu de « praatgragen » van de « zwijgers » te onderscheiden, hebben de praatgragen een club gesticht en fier dragen zij het blauw-wit clubinsigne op hun jasrevers. Wie dat insigne draagt, mag iemand met hetzelfde kenteken altijd en overal aanspreken. Wenst een clublid niet door zijn babbelzieke clubgenoten gestoord te worden, dan moet hij z'n insigne in z'n zak steken.

ANTWOORD OP DE TEST

Heb je zeemansbloed in de aderen!

12 JA : Jij bent nog jong maar reeds op de top een zeeman. Houd het roer recht, kameraad, en veel geluk !

VAN 8 TOT 11 JA : De zee trekt je aan, maar je bent er ook bang voor. Je weet dat de zee zich soms wreekt op de mens die haar wil beheersen.

VAN 4 TOT 7 JA : Denk nog eens diep na alvorens het beroep van zeeman te kiezen.

VAN 1 TOT 3 JA : Je houdt van de zee, maar... om er je vakantie door te brengen. Dat volstaat niet om zeeman te worden, hoor !

NUL JA : Je houdt niet van de zee. Ze maakt je eerder melancholisch en om de stormen te trotseren heb je niet veel lust. Je mag dat gerust ronduit bekennen. De zee is gevaarlijk en niet iedereen werd in de wieg gelegd om heel zijn leven als zeeman over de oceanen te dobberen !

VAKANTIE VOOR IEDEREEN

TE Lucknow, in India, werd er een congres gehouden en de leden van dit congres adopteerden een resolutie in 101 punten die allen betrekking hadden op de hervorming van de strafinrichtingen. Zij wensten de naam « gevangenis » te vervangen door

« wederopvoedingsgesticht », ze eisten dat men de gevangenen een beroep zou aanleren, dat ze slechts zes uren per dag zouden moeten werken en het dienovereenkomstig loon naar hun families zou gestuurd worden. Zij wensten ook een week vakantie per jaar. Eerlijkheidshalve moeten we hieraan toevoegen, dat de congressisten allen hadden kennis gemaakt met de gevangenis, ze behandelden dus zaken die ze kenden !

KONKURRENTIE

TE Winnipeg in Canada ontsnapte een aap uit het cirkus. Men zocht het dier in heel de stad en ten slotte werd het gevonden in de linnengoedafdeling van een warenhuis. Die dag was er juist heel veel volk omdat het uitverkoop was. Alle klanten keken geamuseerd naar de kleine aap en dachten dat het hier om een publiciteitsstunt van de firma ging. Het syndicaat van mannequins en etalagisten tekende protest aan wegens oneerlijke konkurrentie door... een aap !

VLOOIEN !

OM enkele dagen meer vakantie te krijgen, verzamelen de leerlingen van een school te Hvam in Denemarken honderden vlooien en lieten die diertjes ontsnappen in de klas. De school moest acht dagen gesloten worden om ze te ontsmetten. De slimmerds hadden dus hun vakantie, maar de direkteur van de school heeft beloofd dat de zaak een staartje zal krijgen...

Een walvis die uit de hand eet

VORIG jaar vingen walvisvaarders in de Stille Oceaan een jonge walvis van ongeveer 800 kg. Hij was bestemd om levend en in de beste voorwaarden naar 's werelds grootste aquarium (in Californië) overgebracht te worden. De jonge walvis had dus geluk. Hij kreeg de naam « Bubbles », hij kent zijn verzorger en komt iedere dag uit diens hand eten !

WIST JE DAT?

● Peter de Grote, tsaar van Rusland, was 2,05 meter groot en meteen de langste der voormalige wereldheersers. Napoleon Bonaparte met z'n 1,57 m was de kleinste.

● Europa verbruikt per dag vier miljard lucifers. Daartoe zijn er 800.000 m3 hout nodig en ongeveer 420.000 kg fosfoor.

● De Amazone is de waterrijkste stroom der wereld. Hij heeft niet minder dan 200 bijrivieren waarvan de helft bevaarbaar zijn.

WIE VERTREKT IN HET KIELZOG VAN BOMBARD?

DE eenzame tochten over de oceanen schijnen ook in de mode te komen want de derde zaterdag van de maand juli in het jaar 1960, zo wordt thans reeds gemeld, zal het wereldkampioenschap voor eenzame schippers betwist worden over een afstand van 5.000 km. Voorafgaande wedstrijden zullen de dappere kapiteins, die niet vertrouwd zijn met de navigatie of de eenzaamheid niet verdragen, reeds hebben uitgeschakeld. De maatschappij welke deze niet alledaagse wedstrijd inricht is gevestigd te Lima, in Peru. Indien je er iets voor voelt, kan je je alvast laten inschrijven !

Het weekblad « KUIFJE » : 13° jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : .60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris II°
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Mortimer, die door professor Labrousse naar Jouy-en-Josas werd geroepen, rijdt per taxi door een donkere regennacht. De taxi heeft moeilijkheden met de koplampen...

(Wordt voortgezet.)